

भविष्यति "दाधाच्चदाप् पा० उक्ते दाधारूपे पारिभाषिके
 २धातुद्वये च । "यास्वेताः स्वेच्छया संज्ञाः क्रियन्ते
 ठिघुभादयः । कथं तु तासां साधुत्वं ? नैव ताः
 साधयोमताः" इत्याशङ्क्य "अनपभ्रंशरूपत्वं नाप्या-
 सामपगन्धता । असाधूनां प्रयोगे वा प्रत्ययायोऽपि नो
 तथा" इति हरिणा तस्यानपभ्रंशत्वेन साधुत्वमुक्तं
 संज्ञाकरणफलं तु स्वशास्त्रे तथा व्यवहारः यथा "उप-
 सर्गात् घोः किः" पा० । "दाक्षीपुत्रस्य तन्त्रे ध्रुव-
 मयमभवत् कोऽप्यधीती कपोतः (चुघु) कण्ठे शब्दौ-
 चसिद्धिचतुर्वर्ककठिनीशेषमूषादुयातः । सर्वे विसृज्य
 देवात् सृष्टिमुष्पसि गतां घोषयन् यो घुर्गुहां प्राक्
 संस्कारेण सम्प्रत्यपि ध्रुवति गिरः पट्टिकापाठजेन"
 नैप० । "स्वर्घौ गुह्यं सुगन्धं परिभाषिते श्लघुवर्णे च ।
 घुट आवर्त्तने (घाँटा) स्वां आत्मं सकं सेट् । घोटे
 लृदित् अघुटत् जुघुटे । [जुघोट ।
 घुट प्रतिघाते तु कृटा० परं सकं सेट् । घुटति अघुटीत्
 घुट पु० कृ० घुट-अच् । चरणग्रन्थौ गुल्फे हेमच० । ततः
 स्वार्थे क, घुट-खुल् वा । घुटक अत्रैवार्थे पु० ।
 घुटि (टी)स्त्री कृटा० घुट-इन् या डीप् । गुल्फे द्विरूपकोः
 घुटिक पु० घुट+अस्त्वर्थे ठन् । गुल्फे हेमच० । तलार्थे
 स्त्री टाप् अमरः । [जुघोड ।
 घुड व्याघाते तु कृ० परं सकं सेट् । घुडति अघुडीत्
 घुण भ्रमणे स्वां आं अकं सेट् । घोणते अघोणिष्ट ।
 जुघुणे ।
 घुणां भ्रमणे तु प० अकं सेट् । घुणति अघोणीत् जुघोण ।
 घुण ग्रहणे स्वां आं इदित् सकं सेट् । घुणते अघुणिष्ट
 जुघुणे ।
 घुण पु० घुण-क । खनामख्याते काष्ठभूषके कीटभेदे ।
 "घुणोपहतकाष्ठेण नलनालीगुष्कालावू मुखे खेपयस्व"
 सुश्रुतः । "भग्नं शम्भुघुणुर्गुणैरुपहतम्" महाना० ।
 घुणप्रिया स्त्री इत० । उडम्बरपत्रद्वये शब्दार्थिणि ।
 घुणवृक्षभा स्त्री इत० । अतिविषायां भावप्र० ।
 घुणाक्षर न घुणकृतमक्षरम् । घुणाख्यकमिणा काष्ठच्छेदन-
 द्वारेण अयत्ननिष्पादिते घुणाकाररेखाभेदे । तत्
 तुल्यतयाऽस्त्यस्य अच् । तत्तुल्ये अनुदेशेनापि किञ्चि-
 दपीष्टसिद्धिरूपे श्रन्यायभेदे पु० "सकञ्जयमरेर्वा-
 रामन्यन्ते हि घुणाक्षरम्" राजत० । अवैद्यकीविनां
 सिद्धिः स्यात् घुणाक्षरवत् कचित्" रत्नाव० ।

घुणि ति० घुण-इन् । भ्रान्ते "सं वा शरिष्यते घुणिर्वाभ-
 विष्यति" शत० घ्रा० १११४।२।१४। [तत्रैवार्थे] । हेमच० ।
 घुण्ट पु० घुट-क नि० सुम् । घुण्फे शब्दमाला । स्वार्थे क ।
 घुण्टिक न० घुण्टस्तदाकारोऽस्त्रस्य ठन् । गुल्फाकारत-
 ल्ये वनस्थे करीपे (काण्डा) शब्दच० ।
 घुण्ड पु० स्त्री घुण-ड तस्य नेत्यम् । भ्रमरे उष्णादिको० ।
 घुम् अ० घुण-वा० डुम् । अव्यक्तशब्दे चादायाकतिगण्यत्वः ।
 घुर ध्वनौ भीमभवने च तु० परं अकं सेट् । घुरति अघो-
 रीत् । जुघोर । "अघोरीञ्च महाघोरम्" । "जुघुरे
 चातिभैरवम्" भट्टिः । भावे गङ् । घोरम् ।
 घुर ति० घुर-क । ध्वनिभेदकारके । प्रकारे तस्य द्वित्वम् ।
 घुरघुर घुरप्रकारे घोणाशब्दे काद० उदा० ।
 घु(रि)रौ स्त्री घुर-वा० कि या डीप् । गृध्ररतुगुहे "कः
 कः कुल न घुर्घुरायितघुरीघोरोत्तुकः शूकरः" सा० द० ।
 घुर्घुर स० घुरित्यव्यक्तं घुरति घुर-क । (घुरघुरिया)
 श्रमकीदे त्रिका० । शूकरशब्दे च । घुर्घुर ईशा-
 चरति कण्ड । घुर्घुरायते । "कासशासकतायासः
 कण्ठे घुर्घुरायते" तैयकम् । "कः कः कुल न घुर्घु-
 रायितघुरीघोरोत्तुकः शूकरः" बा० द० ।
 घुर्घुरक पु० घुर्घुर इव कायति कै-क । सुश्रुतोक्ते दर्वी-
 करविषोपद्रवभेदे । "दर्भीकरविषेण इत्युपक्रमे "स्त्राव
 सादो घुर्घुरको जडतेत्यदि" सुश्रु० ।
 घुर्घुरिका स्त्री घुर्घुरोवराहध्वनिरस्त्यस्याः ठन् । तमकका-
 सोपद्रवे रुग्भेदे (गला घड्घडे) "तट्स्वेदवमशुभायः
 कण्ठघुर्घुरिकान्वितः । विशेषाद्दिने ताम्ये च्छ्वासः स्यात्
 तमकौमतः" सुश्रु० ।
 घुर्घुरी स्त्री घुर्घुरः शूकरशब्दोऽस्त्रस्य अच् गौरा० डीप् ।
 जलजन्तुभेदे स्त्रुकिरायाम् त्रिका० ।
 घुलञ्च पु० घुर-क्षिप् तमञ्चति अन्च-अण् उप० स०
 रस्य लः । (गडगडे) गवेधुकाधान्ये रत्नमाला ।
 घुलघुलारव पु० स्त्री घुल्घुलित्यव्यक्तमारौति आ+रु-अच् ।
 पारायतभेदे राजनि० ।
 घुप कान्तौ अकं कतौ स० स्वां आत्मं सेट् इदित् ।
 घुवते अघुपिष्ट जुघुषे शान्तोऽयमित्यन्ये वृष्टणम् ।
 घुप ववे स्वां परं सकं सेट् । घोपति इरित् अघुपत्
 अघोपीत् । जुघोष । घोषः । घुपिहः ।
 घुपे स्तुतौ आविष्कारार्थे च वा चु० सभ० पक्षे स्वां घर०
 सकं सेट् । घोपयति ते घोपति अजुषणत् त इरित्